

Акціонерне страхове товариство закритого типу
„Дніпроінмед”

Затверджую:

Директор АСТ „Дніпроінмед”



Н. Я. Білінська

„27” березня 2007 року



ПРАВИЛА
добровільного страхування наземного транспорту
(крім залізничного)

м. Дніпропетровськ

Вступ

Ці Правила встановлюють загальний порядок та умови укладення, виконання та припинення договорів добровільного страхування наземного транспорту (крім залізничного) (далі – Договір страхування). За згодою Сторін в Договір страхування можуть бути включені інші умови, які не суперечать чинному законодавству України та цим Правилам.

Найменування та поняття, що використовуються в цих Правилах, в ряді випадків спеціально пояснюються відповідними визначеннями. Якщо визначення будь-яких найменувань чи понять не обумовлено цими Правилами та не можуть бути встановлені виходячи із законодавства та нормативних актів, то такі визначення чи поняття використовуються в своєму звичному лексичному значенні.

1. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

1.1. **Правила дорожнього руху** – положення постанови Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року №1306 „Про правила дорожнього руху” (із змінами та доповненнями).

1.2. **Транспортний засіб** - пристрій, призначений для перевезення людей і (або) вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів, що підлягає експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування та державній реєстрації, відповідно до вимог чинного законодавства України чи зареєстрований відповідним органом іноземної держави. Зокрема, транспортними засобами є: автомобілі легкові, вантажні, вантажно-пасажирські, автобуси, мікроавтобуси, причепи, напівпричепи, авто трейлери, мотоцикли, моторолери, мопеди, Моніки, мотоколяски.

1.3. **Спеціальні транспортні засоби** – транспортний засіб спеціалізованого призначення та транспортний засіб спеціального призначення, які є предметом страхування згідно з Договором страхування укладеним відповідно до даних Правил. Відповідно до Закону України «Про автомобільний транспорт» від 05.04.2001 р. транспортний засіб спеціалізованого призначення - це транспортний засіб, який призначений для перевезення певних категорій пасажирів чи вантажів (автобус для перевезення дітей, інвалідів, пасажирів певних професій, самоскид, цистерна, сідельний тягач, фургон, швидка медична допомога, автомобіль інкасації, ритуальний автомобіль тощо) та має спеціальне обладнання (таксі, броньований, обладнаний спеціальними світловими і звуковими сигнальними пристроями тощо).

Відповідно до Закону України «Про автомобільний транспорт» від 05.04.2001 р. транспортний засіб спеціального призначення – транспортний засіб, призначений для виконання спеціальних робочих функцій (для аварійного ремонту, автокран, пожежний, авто бетономішалка, вишка розвідувальна чи бурова на автомобілі, для транспортування сміття та інших відходів, технічна допомога, автомобіль прибиральний, автомобіль-майстерня, радіологічна майстерня, автомобіль для пересувних телевізійних і звукових станцій тощо).

Спеціальними транспортними засобами зокрема є: трактори, агрегати та робочі механізми, які сконструйовані для оснащення тракторів, бульдозери самохідні, автогрейдери, скрепери, механічні лопати, екскаватори, навантажувачі, трамбувальні машини та дорожні катки, машини з обладнанням для переміщення, планування, профілювання, розроблення, вирівнювання, трамбування, ущільнення, виймання або буріння ґрунту, корисних копалин, руд або інших предметів; машини, обладнані пристроями для забивання та витягування палів; машини для зондування або буріння; крани; внутрішньозаводські самохідні автовантажувачі, оснащені підйомним чи вантажно-розвантажувальним устаткуванням; самохідні вантажні засоби, в т.ч. обладнані підймальними та навантажувальними пристроями, які використовуються на заводах, складах і таке інше для перевезення вантажів на короткі відстані; великотоннажні

автомобілі та інші технологічні транспортні засоби; ферми пересувні; лабораторії пересувні; машини для сільського господарства, садівництва та лісового господарства; трамваї, тролейбуси; машини, призначені для підготовки або обробітку ґрунту та догляду за ним (в тому числі катки борони, розпушувачі, культиватори, обладнання для корчування, прополювання, ґрунтофрези); сівалки; садильники та машини для пересадження; розкидачі та розподільовачі органічних, хімічних та мінеральних добрив; машини та механізми для збирання, збирання й обмолоту чи обмолоту сільськогосподарських культур (в тому числі преси для соломи або сіна та комбайни сінозбиральні); машини для очищення, сортування або вибраковування сільськогосподарських продуктів; машини для збирання коренеплодів або клубнів; картоплекопачі та картоплезбиральні машини; гичкорізи та машини бурякозбиральні; комбайни силосозбиральні; комбайни для збирання винограду.

1.4. Наземні транспортні засоби (далі НТЗ) – пристрої, механізми та машини, визначені у п. 1.2. та 1.3. цих Правил.

1.5. Складова частина Наземного транспортного засобу – частина конструкції Наземного транспортного засобу, яка передбачена для розміщення/встановлення у/на Наземному транспортному засобі, як і на інших пристроях даної моделі, відповідно до правил технічної експлуатації, інструкції підприємства-виробника та іншої нормативно-технічної документації, яка стосується Наземного транспортного засобу, за умови, що вказана частина конструкції Наземного транспортного засобу належним чином прикріплена до Наземного транспортного засобу для використання за призначенням.

1.6. Особа, допущена до керування наземним транспортним засобом (далі – **Водій**) - фізична особа, допущена у встановленому законодавством порядку до керування Наземним транспортним засобом, зазначеним в Договорі страхування. Страхувальник зобов'язаний ознайомити особу, допущену до керування наземним транспортним засобом з умовами та змістом укладеного Договору страхування. Під час володіння Наземним транспортним засобом **Водій** виконує обов'язки Страхувальника, вказані в цих Правилах та Договорі страхування. Невиконання **Водієм** обов'язків Страхувальника тягне за собою ті ж наслідки, що й невиконання даних обов'язків Страхувальником.

1.7. Додаткове обладнання – додаткові пристрої, які відповідно до свого призначення встановлені на Наземному транспортному засобі з метою поліпшення його споживчих властивостей, але не є обов'язковими для встановлення на всіх примірниках відповідних пристроїв однієї моделі, зокрема, автомобільна телерадіоапаратура, світлове та сигнальне обладнання, засоби тюнінгу тощо, та є предметом страхування згідно Договору страхування, укладеного відповідно до даних Правил.

1.8. Складова частина Додаткового обладнання – частина конструкції Додаткового обладнання, яка передбачена для встановлення у ньому, як і в інших пристроях даної моделі, відповідно до правил технічної експлуатації, інструкції підприємства-виробника та іншої нормативно-технічної документації, яка стосується Додаткового обладнання, за умови, що вказана частина конструкції Додаткового обладнання належним чином прикріплена до інших частин Додаткового обладнання для використання за призначенням і її зняття не можливе без пошкодження чи знищення інших частин Додаткового обладнання.

1.9. Власник – особа, яка має у власності Наземний транспортний засіб чи Додаткове обладнання на підставах, які не суперечать чинному законодавству України.

1.10. Страхувальник - Акціонерне страхове товариство закритого типу "Дніпроінмед", зареєстроване в м. Дніпропетровську.

1.11. Страхувальник – юридичні особи та дієздатні громадяни, які уклали із Страхувальником Договір страхування або є страхувальниками відповідно до законодавства України. Страхувальник має право допустити до керування Наземним транспортним засобом **Водіїв**, яких Страхувальник заявляє при укладенні договору чи завчасно (до настання страхового випадку) в період його дії. **Водії** вказуються в Договорі страхування.

Умовами Договору страхування може бути передбачено допуск до керування Наземним транспортним засобом необмеженого числа Водіїв.

1.12. Повна конструктивна загибель Наземного транспортного засобу – рівень пошкоджень Наземного транспортного засобу в наслідок настання страхового випадку, коли витрати на його відновлювальний ремонт мають становити не менш 70 відсотків страхової суми.

1.13. Дорожньо-транспортна пригода - подія, що сталася під час руху транспортного засобу, внаслідок якої загинули або поранені люди чи завдані матеріальні збитки.

1.14. Вигодонабувач – призначена Страхувальником при укладанні Договору страхування фізична чи юридична особа для отримання страхового відшкодування.

1.15. Третя особа – фізична або юридична особа, яка не є Власником, Страхувальником, Страховиком чи Вигодонабувачем.

1.16. Франшиза – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з Договором страхування. Договір страхування може укладатися із застосуванням умовної або безумовної франшизи, розмір якої встановлюється по узгодженню сторін. За умовної франшизи Страховик звільняється від відповідальності за збиток, що не перевищує суми франшизи, і відшкодовує збитки цілком, якщо вона перевищує встановлену суму франшизи. За безумовної франшизи збиток відшкодовується з вирахуванням встановленої франшизи. Франшиза вираховується із суми збитків в кожному випадку. Франшиза може встановлюватися у відсотках від страхової суми або в абсолютному розмірі. За згодою сторін у конкретному Договорі страхування можуть бути передбачені додаткові умови застосування франшизи.

1.17. Заявлена вартість Наземного транспортного засобу – вартість Наземного транспортного засобу та/або Додаткового обладнання, яку при укладанні Договору страхування заявив Страхувальник.

1.18. Ринкова вартість Наземного транспортного засобу – вартість Наземного транспортного засобу та/або Додаткового обладнання, яку визначено на підставі довідки-рахунку, рахунку-фактури заводу-виробника або офіційного дилера (продавця), чека, квитанції іншого платіжного документа, митного документа або розрахована експертом автотоварознавцем.

1.19. Договір страхування - це письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхове відшкодування (страхову виплату) Страхувальнику або іншій особі, визначеній у Договорі страхування Страхувальником, на користь якої укладено Договір страхування (подати допомогу, виконати послугу тощо), а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

2. ОБ'ЄКТИ СТРАХУВАННЯ

2.1. Об'єктами страхування є майнові інтереси, що не суперечать чинному законодавству України і пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням Наземними транспортними засобами та їх Додатковим обладнанням (далі – предмети страхування) з урахуванням наступного:

1) Страхування додаткового обладнання здійснюється Страховиком у випадку, якщо Наземний транспортний засіб, на якому встановлено вказане Додаткове обладнання вже застрахований Страховиком чи страхується Страховиком одночасно із страхуванням вказаного Наземного транспортного засобу.

2) Страхування Страховиком Наземного транспортного засобу на випадок настання страхового ризику, передбаченого пунктом 3.2. цих Правил, можливе лише у випадку попереднього чи одночасного страхування Страховиком вказаного Наземного

транспортного засобу на випадок настання щонайменше одного із страхових ризиків, передбаченого п. 3.1. цих Правил.

3) Страховик здійснює страхування Транспортного засобу та його Додаткового обладнання на випадок настання страхового ризику передбаченого п. 3.2. цих Правил лише у випадку якщо Транспортний засіб обладнаний засобами проти викрадення, а саме: електронними охоронними системами, механічними охоронними засобами, якщо інше не передбачено умовами конкретного Договору страхування.

4) На страхування не приймаються зламані транспортні засоби в неробочому стані.

5) Не підлягають страхуванню Наземні транспортні засоби, ввезені на територію України з порушенням діючих митних норм та правил, або такі, що знаходяться на обліку в інформаційних базах даних органів державної влади України та органів Інтерполу як раніше викрадені. За Договором страхування, укладеному з порушенням цієї норми, Страховик не несе ніяких зобов'язань, в тому числі по виплаті страхового відшкодування.

3. СТРАХОВІ РИЗИКИ та СТРАХОВІ ВИПАДКИ

3.1. **Страхові ризики** – це певні події, на випадок яких проводиться страхування і які мають ознаки ймовірності та випадковості настання.

Згідно цих Правил страховими ризиками є:

3.1.1. „ШКОДА”.

„Шкодою” є пошкодження чи знищення транспортного засобу чи його частин внаслідок:

- Дорожньо-транспортної пригоди;
- Пожежі чи вибуху (за виключенням вибухів, які виникли при робочому процесі в двигунах внутрішнього згорання) в транспортному засобі, влучення блискавки, короткого замикання в електропроводці;
- Стихійних лих (урагану, смерчу, граду, землетрусу, сходу снігової лавини та ін.);
- Падіння на транспортний засіб інородних предметів, в тому числі снігу та льоду;
- Протиправних дій третіх осіб;
- Інших причин.

Під „протиправними діями третіх осіб” в цих Правилах розуміється навмисне пошкодження чи знищення транспортного засобу шляхом здійснення злочинів, передбачених Кримінальним кодексом України.

3.1.1.1. Ризик «Шкода» може бути застрахований на умовах обмеженого набору підстав та обставин його настання. При цьому в Договорі страхування зазначається спеціальна примітка.

3.1.2. „ВИКРАДЕННЯ (незаконне заволодіння транспортним засобом)”.

Під незаконним заволодінням транспортним засобом розуміється заволодіння транспортним засобом шляхом здійснення злочинів, передбачених Кримінальним кодексом України. Ризик «Викрадення» може бути застрахований за однією з умов, яка встановлюється за згодою сторін та визначається в Договорі страхування:

1) незаконне заволодіння транспортним засобом у денний час: в будь-якому місці, в нічний час: під час знаходження транспортного засобу на стоянці, що знаходиться під охороною, або в закритому гаражі, обладнаному замками, за наявністю слідів злому. При цьому, нічним часом слід вважати час з 23-00 годин до 6-00 годин.

Під стоянкою, що знаходиться під охороною слід розуміти – спеціально обладнане місце для припаркування автотранспорту, яке визначене на підставі містобудівної документації органом місцевого самоврядування для стоянки автотранспорту, на якій суб'єкт підприємницької діяльності, здійснює діяльність з надання оплачуваних послуг по зберіганню (охороні) транспортних засобів.

В Договорі страхування можуть бути визначені вимоги Страховика щодо умов зберігання транспортного засобу в нічний час.

2) незаконне заволодіння транспортним засобом в будь-якому місці, в будь-який час.

За згодою сторін у Договорі страхування зазначаються конкретні умови страхування за ризиком «Викрадення»,

3.1.3. "Втрата товарної вартості" (ВТВ)

Під втратою товарної вартості розуміється матеріальний збиток Страхувальника у зв'язку із зниженням вартості транспортного засобу внаслідок пошкодження та наступного ремонту.

По ризику ВТВ на страхування не приймаються транспортні засоби, які знаходяться в експлуатації більш ніж три роки, транспортні засоби із зносом більш ніж 50%, а також транспортні засоби, що мають дефекти кузова та лакофарбового покриття, або які були учасниками ДТП, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

3.1.4. „Додаткове обладнання”

Для Додаткового обладнання транспортного засобу страхування здійснюється на випадок:

- Пошкодження, знищення Додаткового обладнання а також його складових частин в результаті подій, зазначених в п. 3.1.1. цих Правил.

3.2. Страховими випадками є події, передбачені Договором страхування, які відбулися і з настанням яких виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхової суми (страхового відшкодування) Страхувальнику (Вигодонабувачу).

Перелік страхових випадків встановлюється за згодою сторін у конкретному Договорі страхування.

4. ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

4.1. Не є страховими випадками:

4.1.1. Події, які вказані в п. 3.1.-3.2. цих Правил, які настали внаслідок:

1) Навмисних дій Страхувальника, Вигодонабувача або представника однієї з вказаних осіб або осіб, які діють за вказівками вказаних осіб;

2) Експлуатації наземного транспортного засобу або додаткового обладнання у випадку, коли їх експлуатація заборонена згідно з законодавством країни, де настала подія, передбачена цими правилами. Зокрема експлуатація наземного транспортного засобу Страхувальником, Вигодонабувачем або їх представниками в стані алкогольного сп'яніння або перебуваючи під впливом наркотичних чи токсичних речовин, а також, перебуваючи під впливом лікарських препаратів, що знижують швидкість реакції і увагу; управління наземним транспортним засобом, не зареєстрованим у відповідному державному органі, без номерного знака або талона про проходження державного технічного огляду чи за відсутності належного посвідчення (дозволу) на керування Наземними транспортним засобом, якщо наявність вказаної реєстрації, номерних знаків або документів є обов'язковим відповідно до законодавства країни, де настала подія, яка визначена цими Правилами;

3) Вчинення Страхувальником, Вигодонабувачем або їх представниками з використанням Наземного транспортного засобу протиправних дій;

4) Порушення Страхувальником, Вигодонабувачем або їх представниками правил техніки безпеки, визначених чинним законодавством країни, де настала подія, яка вказана в цих Правилах, при користування Наземним транспортним засобом та (або) перевезенні з використанням Наземного транспортного засобу вибухонебезпечних речовин та предметів;

5) Дії ядерного вибуху чи дії іонізуючої радіації;

6) Природного зношення Наземного транспортного засобу або Додаткового обладнання в цілому, а також окремих складових частин Наземного транспортного засобу або Додаткового обладнання, в т.ч. використання покришок (шин) зі зносом протектора понад допустиму норму;

7) Використання Наземного транспортного засобу і (або) Додаткового обладнання Страхувальником, Вигодонабувачем або їх представниками або особами, що діють за їх вказівками, у завідомо несправному технічному стані;

8) Пошкодження Наземного транспортного засобу, викликане палінням чи необережним поводженням з вогнем в застрахованому Наземному транспортному засобі;

9) Неповорнення Страхувальнику застрахованого Наземного транспортного засобу, переданого ним в прокат, оренду, лізинг, зберігання (крім автостоянок) – якщо інше не передбачено Договором страхування;

10) Втрата ключів від застрахованого Наземного транспортного засобу;

11) Модифікація конструкції ТЗ чи застосування щодо транспортного засобу невідповідних деталей або обладнання, які не підтверджені дозволом виробника чи відповідних органів;

12) пошкодження лакового покриття (подряпини розміром до 5 см) та /або пошкодження лакофарбового покриття розміром до 0,3 см без деформації деталі кузова, які отримані внаслідок експлуатації ТЗ (за винятком пошкоджень вищенаведеного характеру, які зосереджені у великій кількості (від 10-ти пошкоджень) на одній частині кузова або на двох частинах, що примикають одна до одної);

13) незаконне заволодіння транспортним засобом третіми особами, які добровільно допущені власником (його довіреною особою) в салон;

14) дорожньо-транспортна пригода в наслідок раптового виходу з ладу будь-якої відповідальної деталі, а транспортний засіб не пройшов черговий державний техогляд, або про це відсутні підтверджуючі документи;

4.1.2. Події які вказані в п.п. 3.1.1. цих Правил, які настали внаслідок вчинення Страхувальником – фізичною особою чи Вигодонабувачем – фізичною особою, або представником Страхувальника – юридичної особи чи представником Вигодонабувача – юридичної особи або з їх вини іншою особою самогубства чи замаху на самогубство.

4.1.3. Події, які вказані в пунктах 3.1. цих Правил, якщо інше не передбачено Договором страхування, які настали в наслідок:

а) гниття, корозії чи інших процесів, які відбуваються із складовими частинами Наземного транспортного засобу або частинами Додаткового обладнання, включаючи їх деформацію, яка не пов'язана з прямим впливом людини чи предмета і зумовлені природними властивостями матеріалів, що були використані при виготовленні Наземного транспортного засобу або Додаткового обладнання;

б) термічного впливу на Наземний транспортний засіб або Додаткове обладнання за згодою або з необережності Страхувальника, Вигодонабувача чи їх представників;

в) короткого замикання електроустаткування Наземного транспортного засобу, якщо при цьому Наземний транспортний засіб чи Додаткове обладнання не одержали інших пошкоджень або не були знищені інші складові частини Наземного транспортного засобу чи частини Додаткового обладнання, крім електроустаткування;

г) протиправного позбавлення або знищення чи пошкодження однієї чи кількох наступних складових частин Наземного транспортного засобу: дзеркал заднього виду, антен, запорів бортів вантажної платформи, запорів горловини паливного баку чи цистерни, тягово-зчипного чи опорно-зчипного пристрою, причіпних ланок, страхувальних тросів (ланцюгів), бамперів задніх захисних пристроїв, грязезахисних фартухів, бризковиків, медичних аптечок, знаків аварійних зупинок (миготливих червоних ліхтарів), противідкатних пристроїв, проблискових маячків, вогнегасників, ременів безпеки, підголівників, дуг безпеки, підніжок, поперечних рукояток, фар, задніх ліхтарів, світлоповертальних елементів, розпізнавальних знаків, ламп фар, ліхтарів чи маячків, склоочисників, коліс (у тому числі запасних), шин, декоративних ковпаків коліс, декоративного покриття, в т.ч. килимового, складових частин звукової, водоопірної, вогнетривкої, пилової, протиударної, кулезахисної, вибухозахисної ізоляції;

г) використання Наземного транспортного засобу і (або) Додаткового обладнання не за їх цільовим призначенням;

д) буксирування або перевезення вантажу і (або) пасажирів Наземним транспортним засобом, кількість та вага яких перевищує норми, встановлені чинним законодавством країни, де настала подія, яка вказана в п. 3.1. цих Правил, заводом-виробником і (або) зазначені у технічних характеристиках відповідного Наземного транспортного засобу;

е) пошкодження Наземного транспортного засобу (його частин), які настали внаслідок його транспортування (на паромі, платформі чи палубі, у вагоні, кузові чи в трюмі іншого транспортного засобу, в контейнері та ін.);

є) дії гризунів чи комах на Наземний транспортний засіб і (або) Додаткове обладнання;

ж) обробки корисним вогнем, теплом чи іншим термічним впливом (сушка, зварка та ін.);

з) пожежі чи вибуху, яке виникло у зв'язку з завантаженням з відома Страхувальника чи його представника, але без відома Страховика, вибухонебезпечних, вогненебезпечних речовин та предметів в непристосований для таких цілей наземний транспортний засіб;

і) дії тварин чи птахів, які знаходилися в салоні (кабіні), кузові наземного транспортного засобу.

4.1.4. Події, які вказані в підпунктах 3.1. (крім підпункту 2 п.3.1.) та 3.2. даних Правил, якщо інше не передбачено договором страхування, які настали:

1) під час військових або воєнних дій, терористичних актів, громадських заворушень, страйків, саботажу або надзвичайного стану;

2) після передачі Наземного транспортного засобу, Додаткового обладнання у користування особі іншій, ніж та, яка визначена у Договорі страхування без письмового погодження із Страховиком;

3) під час використання Наземного транспортного засобу для навчальної, спортивної їзди, в якості таксі, участі в змаганнях або для здійснення будь-яких спеціальних програм випробувань якостей Наземного транспортного засобу і (або) Додаткового обладнання без попереднього письмового узгодження зі Страховиком.

4.2. Страховик не відшкодовує непрямі збитки – моральну шкоду, упущену вигоду, простою, перерва у виробництві, штрафи та інші

4.3. Договором страхування за згодою сторін можуть бути передбачені інші виключення із страхових випадків.

Перелік виключень із страхових випадків встановлюється за згодою сторін у конкретному Договорі страхування.

5. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ СТРАХОВОЇ СУМИ.

5.1. Страхова сума – грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

5.2. Розмір страхової суми визначається окремо для кожного предмета страхування у Договорі страхування під час його укладання, внесення до нього змін, або у випадках передбачених чинним законодавством України за згодою сторін на підставі заявленої або ринкової вартості кожного предмета страхування.

5.3. Протягом строку дії Договору страхування, Страхувальник має право збільшувати розмір страхової суми за письмовою згодою Страховика, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

6. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

6.1. Для укладення Договору страхування Страхувальник подає Страховику письмову заяву за формою, встановленої Страховиком, або іншим чином заявляє про свій намір укласти Договір страхування. При укладанні Договору страхування Страховик має право запросити у Страхувальника наступні документи:

- технічний паспорт (чи тимчасовий технічний паспорт);

- довідка-рахунок;
- митна декларація;
- статутні документи Страхувальника – юридичної особи;
- баланс або довідку про фінансовий стан, підтвержені аудитором (аудиторською фірмою) та інші документи, необхідні для оцінки Страховиком страхового ризику.

Якщо Страхувальник не є власником транспортного засобу то він повинен надати документ, який підтверджує право користування транспортним засобом (довіреність, договір оренди та ін.).

У разі, якщо Договір страхування укладається на користь третьої особи, для укладання Договору страхування необхідна письмова згода такої особи на страхування транспортного засобу, яким він володіє чи користується на законних підставах, а також згода прийняти на себе права та обов'язки після укладання Договору страхування.

6.2. При укладенні Договору страхування (або зміні умов Договору страхування) Страхувальник зобов'язаний надати Страховику:

1) можливість провести первинний огляд предмету страхування у світлий час доби, результати якого вносяться в „акт огляду” та підписується сторонами Договору страхування в двох екземплярах та залишається у сторін;

Форма Акту огляду встановлюється Страховиком.

Якщо по результатам огляду Наземного транспортного засобу будуть виявлені будь-які пошкодження частин або деталей, то в Акті огляду вказується характер та ступінь пошкоджень.

Без проведення первинного огляду об'єкту страхування та складання „Акту огляду” Договір страхування, якщо і підписаний сторонами, вважається неукладеним, якщо інше не передбачено за згодою сторін умовами конкретного Договору страхування.

2) можливість перевірити справність протиугінних засобів встановлених на Наземному транспортному засобі (дане правило не стосується Спеціальних транспортних засобів);

3) всю інформацію, яка стосується предмету страхування та порядку його експлуатації, яка необхідна для визначення величини ризику;

4) перелік встановленого на Наземному транспортному засобі додаткового обладнання, яке підлягає страхуванню;

5) свідоцтво про реєстрацію Наземного транспортного засобу (технічний паспорт) чи інші документи, які підтверджують легальність володіння наземним транспортним засобом чи його додатковим обладнанням.

6.3. Наземний транспортний засіб і Додаткове обладнання вважаються застрахованими на умовах, які викладені у Договорі страхування укладеному відповідно до цих Правил та з врахуванням ступеню ризику настання страхового випадку щодо предмета страхування, який був оцінений Страховиком відповідно до наданої Страхувальником інформації до моменту укладення Договору страхування. У разі зміни ступеня ризику (зокрема, втрата ключів або реєстраційних документів на Наземний транспортний засіб), Страхувальник зобов'язаний письмово повідомити про це Страховика протягом двох робочих днів з моменту, коли він дізнався про зміну ступеня ризику, якщо інше не передбачено умовами конкретного Договору страхування. Інші права і обов'язки Страхувальника та Страховика у разі зміни ступеня ризику визначені у пункті 7.9. цих Правил.

6.4. У випадку зміни власника Наземного транспортного засобу або Додаткового обладнання, права й обов'язки Страхувальника за Договором страхування можуть бути передані новому власнику тільки з письмової згоди Страховика.

6.5. У разі втрати Договору страхування в період його дії, Страхувальнику, на підставі його заяви, видається дублікат. З моменту видачі дублікату по втраченому договору ніякі виплати не виконуються.

7. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ, ВНЕСЕННЯ ЗМІН В ДОГОВІР СТРАХУВАННЯ.

7.1. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено Договором страхування.

7.2. Договір страхування може бути укладений за згодою Страхувальника та Страховика на будь-який термін.

Конкретний строк дії за згодою сторін встановлюється у Договорі страхування.

7.3. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

1) закінчення строку дії;

2) виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;

3) несплати страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки.

При цьому договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами договору;

4) ліквідації страхувальника - юридичної особи або смерті страхувальника-громадянина чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених статтями 22, 23 і 24 Закону України „Про страхування”, а саме:

а) в разі зміни страхувальника-громадянина в Договорі страхування:

- у разі смерті страхувальника-громадянина, який уклав Договір страхування, права і обов'язки страхувальника переходять до осіб, які одержали це майно в спадщину. Страховик або будь-хто із спадкоємців має право ініціювати переукладення Договору страхування.

В інших випадках права і обов'язки Страхувальника можуть перейти до іншого громадянина чи юридичної особи лише за згодою Страховика, якщо інше не передбачено Договором страхування.

б) якщо Страхувальник - юридична особа припиняється і встановлюються його правонаступники, права та обов'язки Страхувальника переходять до правонаступника.

в) у разі визнання судом Страхувальника-громадянина недієздатним його права і обов'язки за Договором страхування переходять до його опікуна.

г) у разі визнання судом Страхувальника-громадянина обмежено дієздатним він здійснює свої права і обов'язки Страхувальника за Договором страхування лише за згодою піклувальника. ;

5) ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

6) прийняття судового рішення про визнання Договору страхування недійсним;

7) в інших випадках, передбачених законодавством України.

Дію Договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами Договору страхування. Про намір достроково припинити дію Договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії Договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

У разі дострокового припинення дії Договору страхування, за вимогою Страхувальника Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов Договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

У разі дострокового припинення Договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов Договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування.

7.4. У випадку, якщо Договором страхування передбачено страхування кількох Наземних транспортних засобів або Додаткового обладнання, після знищення або протиправного позбавлення Страхувальника або Вигодонабувача одного із Наземних транспортних засобів чи Додаткового обладнання відповідно і виплати належного страхового відшкодування у зв'язку з настанням даного страхового випадку, такий Договір страхування припиняється в частині, яка стосується зазначеного викраденого Наземного транспортного засобу чи Додаткового обладнання.

7.5. Якщо інше не передбачено Договором страхування, у разі зміни інформації, в т.ч. яка стосується зміни ступеня ризику, які сталися після укладення Договору страхування, дають право Страховику самостійно визначити розмір додаткового страхового платежу і направити Страхувальнику вимогу про внесення відповідних змін та доповнень до Договору страхування та направити йому проект змін та доповнень до Договору страхування.

Страхувальник зобов'язаний направити Страховику обґрунтовані заперечення на проект змін та доповнень до Договору страхування у термін, який вказаний у вимозі Страховика або підписати зміни та доповнення до Договору страхування згідно запропонованого проекту у термін, який вказаний у зазначеній вимозі.

Якщо Страхувальник не вчинить вказаних у попередньому абзаці дій у зазначені строки, то Страховик має право направити Страхувальнику вимогу про дострокове припинення дії Договору страхування обумовлену невиконанням Страхувальником умов Договору страхування. Дія Договору страхування припиняється на десятий день після дня, коли Страховик відправив на адресу Страхувальника вказану у попередньому реченні вимогу, якщо інше не передбачено за згодою сторін у конкретному Договорі страхування.

У разі настання страхового випадку із Наземним транспортним засобом чи Додатковим обладнанням у проміжку часу від моменту направлення Страховиком Страхувальнику вимоги про внесення відповідних змін та доповнень до Договору страхування до моменту припинення дії Договору страхування або внесення до нього змін та доповнень, Страховик не зобов'язаний виплатити страхове відшкодування, якщо страховий випадок настав у зв'язку з обставинами, які не були передбачені у заяві на страхування, але про які йшла мова у вимозі про внесення відповідних змін та доповнень до Договору страхування. Страховик має право зменшити розмір страхового відшкодування, якщо збільшення розміру збитків спричинених страховим випадком, зумовлено обставинами, які не були передбачені у заяві на страхування, але про які йшла мова у вимозі про внесення відповідних змін та доповнень до Договору страхування.

7.5. Дія Договору страхування поширюється на територію, яка визначена у ньому.

Місцем дії Договору страхування є територія України, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

7.6. Внесення змін до Договору страхування:

7.6.1. Зміна умов Договору страхування виконується за обоюсторонньою згодою сторін на підставі письмової заяви однієї зі сторін на протязі п'яти робочих днів з моменту отримання заяви іншою стороною, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

7.6.2. У випадку зміни інформації, наведеної в Договорі страхування, в т.ч. зміни, що впливає на визначення ступеню ризику, яка відбулася після укладання Договору страхування, надає право Страховику самостійно визначити розмір додаткового страхового платежу та на-

правити Страхувальнику вимогу щодо внесення відповідних змін та доповнень до Договору страхування і направити останньому проект змін та/або доповнень до Договору страхування.

7.6.3. У разі, якщо яка-небудь зі сторін не згодна на внесення змін до Договору страхування, протягом п'яти робочих днів вирішується питання про дію Договору страхування на попередніх умовах чи про припинення його дії.

7.6.4. З моменту отримання заяви однією зі сторін до моменту прийняття рішення згідно пп. 7.6.1 та пп. 7.6.2 цих Правил, Договір страхування діє на попередніх умовах, якщо інше не передбачено за згодою сторін конкретним Договором страхування.

8. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

8.1. Страховик має право:

8.1.1. Запитувати у Страхувальника інформацію, яка стосується предмету страхування, об'єкту страхування, умов укладеного Договору страхування та виконання Страхувальником своїх обов'язків, які визначені у цих Правилах та укладеному відповідно до них Договорі страхування, а також перевіряти отриману інформацію;

8.1.2. Самостійно з'ясувати причини та обставини страхового випадку.

8.1.3. Відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених цими Правилами та/або укладеним Договором страхування та/або чинним законодавством України.

8.1.4. Робити запити про відомості, пов'язані зі страховим випадком, в правоохоронні органи та інші установи, що володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також може самостійно встановлювати причини і обставини настання страхового випадку.

За згодою сторін умовами конкретного Договору страхування можуть бути передбачені також інші права Страховика.

8.2. Страховик зобов'язаний:

8.2.1. Ознайомити Страхувальника з умовами та цими Правилами страхування;

8.2.2. Протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення страхової виплати або страхового відшкодування Страхувальнику;

8.2.3. При настанні страхового випадку здійснити страхову виплату або виплату страхового відшкодування у передбачений Договором страхування строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхової виплати (страхового відшкодування) шляхом сплати Страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами Договору страхування;

8.2.4. Відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами Договору страхування;

8.2.5. За заявою Страхувальника, у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, або збільшення вартості Наземного транспортного засобу або Додаткового обладнання, переукласти з ним Договір страхування;

8.2.6. Тримати в таємниці відомості про Страхувальника та його майновий стан за винятком випадків, передбачених законодавством України.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страховика.

8.3. Страхувальник має право :

8.3.1. Отримати від Страховика будь-яку інформацію, що стосується умов укладеного між ними Договору страхування.

8.3.2. Отримати страхове відшкодування у випадку, розмірі та в порядку, передбаченими законодавством України, цими Правилами та Договором страхування.

8.3.3. Призначити Вигодонабувача для отримання страхового відшкодування.

8.3.4. Ініціювати зміни умов договору страхування;

8.3.5. На дострокове припинення договору, якщо це право передбачено укладеним Договором страхування.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші права Страховальника.

8.4. Страховальник зобов'язаний:

8.4.1. Своєчасно вносити страхові платежі;

8.4.2. При укладанні Договору страхування надати інформацію Страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику;

8.4.3. Повідомляти Страховика про інші договори страхування щодо цього об'єкта страхування, предмета страхування;

8.4.4. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

8.4.5. Повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений Договором страхування.

8.4.6. У разі зміни умов, передбачених Договором страхування, протягом двох робочих днів в письмовій формі повідомити про це Страховику (Наприклад, передання транспортного засобу в оренду, зміни в списку осіб, які мають право керувати транспортним засобом та інш.), якщо інше не передбачено Договором страхування.

8.4.7. Довести до відома осіб, які мають право керувати застрахованим транспортним засобом, вимоги цих Правил та умови Договору страхування.

8.4.8. Не зберігати та не залишати в транспортних засобах додаткові комплекти ключів до замку запалювання транспортного засобу, ключі механічного протиугінного пристрою та/або пристрої дистанційного управління протиугінною системою, а також документи, що надають право на керування застрахованим транспортним засобом – свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, тимчасовий реєстраційний талон, подорожній лист службового автомобіля та інші.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страховальника.

9. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА ТА СТРАХОВИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ.

9.1. У разі настання страхового випадку із Наземним транспортним засобом або Додатковим обладнанням, Страховальник зобов'язаний, якщо інше не передбачено Договором страхування:

9.1.1. Невідкладно заявити про випадок, що стався в органи МВС (ДАІ, міліцію, органи пожежного нагляду) або, в залежності від характеру випадку в компетентну аварійну службу та отримати довідку, що підтверджує факт настання випадку.

9.1.2. При настанні ДТП обов'язково пройти медичне обстеження на наявність у крові та біосередях алкоголю, наркотичних, токсичних та лікарських засобів, та надати Страховику копію довідки про результати такого обстеження.

9.1.3. Не пізніше наступного робочого дня від моменту настання страхового випадку, будь-яким способом, повідомити Страховика про настання страхового випадку з подальшим письмовим підтвердженням.

Вказане повідомлення повинно містити повну інформацію про обставини настання страхового випадку (дата, час і місце настання страхового випадку, можливі та/або передбачувані причини настання, передбачувані збитки, характер пошкоджень), відому Страховальнику, а також номер договору страхування.

Письмове підтвердження повинно бути надіслане на адресу Страховика або вручене представнику Страховика впродовж двох робочих днів з моменту настання страхового випадку, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

9.1.4. Протягом двох днів з моменту настання страхового випадку, повідомити Вигодонабувача про настання страхового випадку.

9.1.5. В разі, якщо автомобіль було викрадено з автостоянки, що знаходиться під охороною, надати Страховику договір з автостоянкою на зберігання автотранспорту та довідку про те, що автомобіль до моменту викрадення знаходився на території автостоянки, у разі відсутності договору - надати чек або квитанцію про оплату послуг автостоянки у якому мають бути зазначені транспортний засіб, якому надавались послуги по зберіганню та дата надання послуг.

Без надання вищевказаних документів (договір з автостоянкою на зберігання транспортного засобу при довгостроковому зберіганні, або чек чи квитанція при короткостроковому зберіганні транспортного засобу на автостоянці) Страховику, Наземний транспортний засіб вважається таким, що не знаходився на стоянці, що охороняється.

9.1.6. З моменту, коли Страхувальник дізнався про настання страхового випадку, вжити усіх необхідних та можливих в ситуації, яка склалась, дій та заходів для порятунку і збереження Наземного транспортного засобу і (або) Додаткового обладнання, попередження та зменшення збитків, усунення чинників, які сприяють збільшенню розміру збитків. Вживаючи вказані заходи, Страхувальник зобов'язаний дотримуватись вказівок Страховика, якщо такі вказівки були йому надані.

9.1.7. негайно звернутися у відповідні державні органи (ДАІ, ОВС, ОПБ), сповістити їм про подію, яка є страховим випадком та здійснити усі інші дії, які вимагає чинне законодавство такої країни.

9.1.8. Не починати без дозволу Страховика робіт по демонтажу обладнання чи ремонту Наземного транспортного засобу і (або) Додаткового обладнання, за виключенням випадків, коли це зумовлено необхідністю забезпечення безпеки водія і (чи) пасажирів або виконання наказів та розпоряджень компетентних органів.

9.1.9. Надати Страховику, його представнику, а також аварійному комісарові пошкоджений Наземний транспортний засіб і (або) Додаткове обладнання або його залишки, а також пошкоджені Складові частини Наземного транспортного засобу і (або) деталі чи частини Додаткового обладнання для складання акту огляду (аварійного сертифікату) та узгодити зі Страховиком подальші дії щодо визначення та виплати страхового відшкодування.

9.1.10. Приймати участь при огляді Наземного транспортного засобу і (або) Додаткового обладнання.

9.1.11. Письмово погодити із Страховиком про вибір підприємства, яке буде здійснювати ремонт Наземного транспортного засобу і (або) Додаткового обладнання (в т.ч. вартість нормо-години, терміни початку та закінчення ремонту та ін.).

9.1.12. Надати Страховику комплект документів, визначених цими Правилами, які підтверджують факт настання страхового випадку, розмір збитків, та вжити всіх необхідних заходів для реалізації Страховиком права регресу до осіб, винних у настанні страхового випадку.

9.1.13. Повідомити Страховику про можливість пред'явлення Страхувальником, Вигодонабувачем або Страховиком права вимоги до третіх осіб у зв'язку із настанням події, яка є страховим випадком.

9.1.14. В разі Викрадення транспортного засобу передати Страховику свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу (або тимчасовий реєстраційний талон) та повний комплект оригінальних ключів від транспортного засобу.

Обов'язки Страхувальника по договору страхування та передбачені Правилами, за виключенням щодо сплати страхової премії, розповсюджуються і на осіб, які мають право керувати застрахованим транспортним засобом. Невиконання вказаними особами цих

обов'язків тягне за собою настання тих самих наслідків, що і невиконання їх Страхувальником.

9.2. Строки повідомлення Страхувальником інформації передбаченої п. 9.1.1., 9.1.3 можуть бути подовжені з поважних причин на термін, передбачений Договором страхування.

9.3. Конкретний перелік дій Страхувальника та Страховика за згодою сторін визначається Договором страхування.

**10. ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ ЗБИТКІВ, УМОВИ ТА ПОРЯДОК
ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ. СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ
ПРО ЗДІЙСНЕННЯ АБО ВІДМОВУ В ЗДІЙСНЕННІ СТРАХОВОГО
ВІДШКОДУВАННЯ.
ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО
ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ**

10.1. Розмір страхового відшкодування по Договору страхування транспортного засобу, якщо інше не вказане в конкретному Договорі страхування, визначається:

10.1.1. за рішенням Страховика - на підставі документів, що підтверджують розмір завданих збитків (рахунок, наряд-казак, наданий станцією технічного обслуговування, та інших документів передбачених за згодою сторін конкретним Договором страхування);

10.1.2 На підставі автотоварознавчої експертизи або безпосередньо Страховиком чи уповноваженою ним особою шляхом складання кошторису вартості його відновлення (Кошторису збитків) в який включається вартість запасних частин, деталей, обладнання та матеріалів, що підлягають заміні, з урахуванням експлуатаційного зносу, а також вартість ремонтних робіт. Кошторис збитків складається згідно з технологією ремонту, передбаченою заводом-виробником по відповідним каталогам цін і трудомісткості („Евротакс-шваке“, „НАМИ“, „УкрАВТО“ та інші). Вартість частин та деталей береться в розрахунок Кошторису збитків за умови, що вони шляхом ремонту не можуть бути приведені в стан, придатний для подальшого використання, або витрати на такий ремонт перевищують витрати по їх заміні на нові. При настанні страхових випадків за межами України та необхідності здійснення ремонту на місці страхового випадку трудовитрати на відновлення відшкодовуються, виходячи з розцінок, що діють в Україні.

При необхідності здійснення ремонту за межами України трудовитрати на відновлення відшкодовуються виходячи з розцінок, що діють в Україні на відповідний транспортний засіб.

Розмір страхового відшкодування при пошкодженні застрахованого транспортного засобу дорівнює розміру збитків, визначених згідно з п.10.1.1., п. 10.1.2. за вирахуванням встановленої договором франшизи по відповідному ризику та коефіцієнту зносу (якщо він передбачений укладеним Договором страхування), але не більше страхової суми.

Страхове відшкодування не може перевищувати витрат по відновленню транспортного засобу.

10.1.3. При повній (конструктивній, фактичній) загибелі транспортного засобу (у випадку, якщо вартість відновлювального ремонту транспортного засобу складає 75% та більш від ринкової вартості транспортного засобу), Страхувальник має право звернутися до Страховика із заявою про відмову від своїх прав на застрахований транспортний засіб на користь Страховика з метою отримання страхового відшкодування в повному обсязі

Страховик у кожному конкретному випадку самостійно вирішує питання про прийом відмови Страхувальника від застрахованого транспортного засобу.

У випадку, якщо Страховик приймає відмову Страхувальника від прав на застрахований транспортний засіб, Страхувальнику виплачується 100% від меншої з двох сум, ринкової вартості чи страхової суми за винятком раніш здійснених виплат та встановленої в Договорі страхування франшизи. При цьому, Страхувальник передає всі права на пошкоджений

транспортний засіб Страховика. Витрати по зняттю транспортного засобу з обліку покриваються Страхувальником. При цьому 70% суми страхового відшкодування виплачується в встановленому законом порядку, а 30% після передання транспортного засобу у власність Страховика.

У разі відмови Страховика прийняти заяву Страхувальника про відмову від прав на застрахований транспортний засіб, страхове відшкодування розраховується згідно з одним із варіантів:

- у розмірі меншої з двох сум, ринкової вартості чи страхової суми, визначеної у Договорі страхування, по страховому випадку, передбаченому п. 3.1. даного Договору, за винятком виплат страхового відшкодування, здійснених раніш на умовах даного Договору, безумовної франшизи, та вартості залишків, придатних для подальшого використання;
- у розмірі 70% меншої з двох сум, ринкової вартості чи страхової суми, визначеної у Договорі страхування, по страховому випадку, передбаченому п. 3.1. даного Договору, за винятком виплат страхового відшкодування, здійснених раніш на умовах даного Договору, та безумовної франшизи.

10.1.4. У разі, коли за результатами проведення огляду застрахованого транспортного засобу з метою перевірки заявлених Страхувальником на момент укладання Договору даних про об'єкт страхування, у т.ч. розмір ринкової вартості, виявиться, що страхова сума по відповідному транспортному засобу становить певну частку ринкової вартості транспортного засобу, яку розрахував експерт, страхове відшкодування виплачується у такій же частці від визначених по страховій події збитків. Якщо виявиться, що страхова сума по відповідному транспортному засобу більше, ніж ринкова вартість транспортного засобу, яку розрахував експерт, страхове відшкодування виплачується в межах розрахованої експертом ринкової вартості.

В будь-якому випадку страхове відшкодування, згідно з Законом України „Про страхування”, не може перевищувати розміру прямого збитку, завданого Страхувальнику в результаті настання страхового випадку.

10.1.5. У разі *Викрадення* – в розмірі меншої ринкової вартості або страхової суми по ризику „Викрадення” за винятком раніше здійснених виплат, безумовної франшизи по ризику „Викрадення” та виплати по ризику „ВТВ”, якщо вона не проводилася.

10.1.6. Розмір матеріальних збитків по ризику „Втрата товарної вартості” визначається в відповідності з чинною Методикою товарознавчої оцінки автотранспортних засобів, затвердженою Міністерством юстиції України.

10.1.7. При знищенні чи у разі крадіжки додаткового обладнання страхове відшкодування визначається в розмірі ринкової вартості цих предметів, але не більше відповідної страхової суми.

При пошкодженні додаткового обладнання страхове відшкодування розраховується в розмірі вартості його відновлення (в межах страхової суми).

Якщо договором страхування по ризику „Додаткове обладнання” передбачена безумовна франшиза, то її розмір вираховується з суми страхового відшкодування.

10.2. Якщо при укладанні договору Страхувальнику надана розстрочка для внесення страхової премії, то Страховик при виплаті страхового відшкодування утримує невнесену частину страхової премії чи переносить строк виплати до її отримання.

10.3. Якщо в процесі ремонту транспортного засобу щодо усунення наслідків страхового випадку „Шкода” будуть виявлені додаткові пошкодження, не відображені в „Висновку” експерта, то Страхувальник вправі звернутися до Страховика із заявою про виплату страхового відшкодування за такі пошкодження. У цьому разі Страховик визначає розмір та здійснює виплату страхового відшкодування згідно додаткового „Висновку” експерта в порядку та в строки, передбачені цими Правилами.

10.4. Загальна сума виплат в період дії договору по кожному з ризиків не може перевищувати страхову суму, вказану в договорі по відповідному ризику.

Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямого збитку, якого

Страховальник або Вигодонабувач. Непрямі збитки вважаються застрахованими, якщо це передбачено договором страхування. У разі коли страхова сума становить певну частку вартості предмета страхування, страхове відшкодування виплачується у такій же частці від визначених збитків, які завдані внаслідок настання події, яка є страховою, якщо інше не передбачено Договором страхування.

10.5. Страховик у строк не пізніше 30 робочих днів (без врахування вихідних і святкових днів) після одержання всіх необхідних і належним чином оформлених документів приймає рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування. Страховик здійснює виплату страхового відшкодування в 30-денний строк, за винятком вихідних та святкових днів, починаючи з дати прийняття рішення про виплату, якщо інше не передбачено Договором страхування, залишаючи за собою право затримувати виплати в разі особливо складних обставин страхового випадку.

Виплата страхового відшкодування проводиться Страховиком на підставі письмової заяви Страховальника та документів зазначених у п. 10.14 цих Правил відповідно до Договору страхування та чинного законодавства України.

Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється Страховальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови протягом 15 робочих днів з дня прийняття такого рішення, якщо інший строк не передбачений за згодою сторін у конкретному договорі страхування.

Відмова Страховика у виплаті страхових відшкодувань може бути оскаржена Страховальником у судовому порядку.

10.5.1. При виплаті страхового відшкодування Страховик утримає із нарахованої до сплати суми суму несплаченого страхового платежу (якщо страховий платіж сплачується частинами).

10.5.2. Виплата страхового відшкодування, здійснюється, за вибором Страховика, одним із нижчезазначених способів або їх поєднанням:

- Страхове відшкодування виплачується згідно реквізитів зазначених в Заяві про виплату страхового відшкодування, особами, які згідно з Договором страхування є одержувачами страхового відшкодування;
- Страхове відшкодування виплачується особі, у якої були придбані запасні частини, матеріали, та/або яка здійснювала роботи чи надавала послуги з ремонту (відновлення) застрахованого транспортного засобу і/або додаткового обладнання після настання страхового випадку.

При виплаті страхового відшкодування Страховик утримає із нарахованої до сплати суми суму несплаченого страхового платежу (якщо страховий платіж сплачується частинами), якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

10.6. Страховик має право затримати виплату страхового відшкодування:

- 1) якщо відповідними державними органами було порушено кримінальну справу проти Страховальника, Вигодонабувача або їх представників;
- 2) якщо відповідними державними органами було порушено кримінальну справу за фактом вчинення Страховальником, Вигодонабувачем або їх представниками діяння, яке, зокрема, пов'язано з обставинами, що призвели до настання страхового випадку.

У даних випадках виплата страхового відшкодування проводиться протягом десяти банківських днів після отримання Страховиком рішення про закриття вказаної кримінальної справи, крім випадків, коли:

- кримінальну справу закрито внаслідок акта амністії, якщо він усуває застосування покарання до Страховальника, Вигодонабувача або їх представників за вчинене діяння, яке спричинило або сприяло настанню страхового випадку;
- кримінальну справу закрито в зв'язку з помилуванням вказаних осіб;
- кримінальну справу закрито у зв'язку із смертю Страховальника, Вигодонабувача або їх представників.

10.7. У разі, якщо про Викрадення транспортного засобу, його крадіжку чи крадіжку його частин, пошкодження транспортного засобу чи його частин в результаті дорожньо-транспортної пригоди, пожегу, вибуху, чи протиправних дій інших осіб не було заявлено в органи МВС, розмір страхового відшкодування за такий випадок не може перевищувати 5% від страхової суми по відповідному ризику, якщо інше не передбачено в Договорі страхування.

10.8. Виплата страхового відшкодування проводиться в валюті страхування, в безготівковій формі. За згодою сторін, якщо Страхувальником є фізична особа, страхова виплата може бути здійснена готівкою. У випадку, якщо Страхувальник не є власником транспортного засобу (окрім випадку, коли Страхувальник має доручення від власника на право розпорядження транспортним засобом), то для отримання страхового відшкодування по ризику „Викрадення”, Страхувальнику необхідно надати належним чином оформлену довіреність власника, яка надає на це йому право, а також на підписання необхідних документів.

10.9. У випадку усунення в період дії договору страхування пошкоджень, за які передбачено страхове відшкодування, Страхувальник зобов'язаний (якщо інше не передбачено договором страхування) надати транспортний засіб для огляду уповноваженому представнику Страховика. По результатам огляду складається відповідний акт огляду.

Якщо транспортний засіб, який було застраховано по ризику „Викрадення”, не було надано для такого огляду, і в подальшому (незалежно від строку після настання страхового випадку „Шкода”) такий транспортний засіб був викрадений, то розмір страхового відшкодування буде визначатись згідно п.10.1.2 за винятком виплаченого розміру відшкодування по ризику „Шкода” (якщо інше не передбачено договором страхування).

10.10. Якщо Страхувальнику було повернуто викрадений застрахований транспортний засіб, то він зобов'язаний повернути Страховику виплачене за нього страхове відшкодування по ризику „Викрадення” чи передати транспортний засіб у власність Страховика. При цьому витрати щодо переоформлення документів сторони несуть у рівних частинах.

10.11. Якщо інше не передбачено Договором страхування, страхове відшкодування не виплачується, якщо Страхувальник (його повноважний представник):

10.11.1. Не прийняв узгоджених з Страховиком при укладанні Договору страхування заходів, направлених на запобігання виникнення шкоди та зниження ступеня ризику.

10.11.2. Навмисно здійснив чи допустив дії (бездіяльність), які привели до виникнення шкоди.

10.11.3. Не сповістив Страховика про зміну умов експлуатації чи зберігання транспортного засобу чи інші відомості, які впливають на ступінь ризику.

10.11.4. Несвоечасно сповістив Страховика, чи несвоечасно заявив до компетентних органів про страховий випадок.

10.11.5. Заважав Страховику чи його представникам в визначенні обставин виникнення, характеру та розміру шкоди, в тому числі не надав транспортний засіб (чи інформацію від нього) незалежному експерту для огляду та складання експертного висновку при наявності направлення від Страховика.

10.11.6. Навмисно ввів Страховика чи його представників в оману при визначенні причин та/або розміру шкоди.

10.11.7. Повністю або частково отримав відшкодування шкоди від особи, винної в її винятковій частині.

10.11.8. Керував транспортним засобом в стані алкогольного, наркотичного, токсичного сп'яніння чи не мав права на керування транспортним засобом відповідної категорії.

10.11.9. Допустив до керування застрахованим транспортним засобом осіб, не зазначених в договорі страхування.

10.11.10. Не надав для огляду Страховику пошкоджений об'єкт страхування чи його залишки до ремонту, за виключенням випадків, коли об'єкт страхування був викрадений.

10.11.11. Використовував транспортний засіб для учбових та спортивних цілей без попереднього узгодження зі Страховиком.

10.11.12. Надав транспортний засіб в оренду та/чи прокат без узгодження зі Страховиком

10.12. У разі, якщо про обставини, перелічені в п.10.11. Страховику стало відомо після виплати страхового відшкодування, то він вправі вимагати від Страхувальника повернення виплаченого страхового відшкодування.

10.13. Страховик вправі повністю чи частково відмовити в страховій виплаті, якщо Страхувальник чи особи, яким дозволено керувати транспортним засобом, не виконали обов'язків, передбачених в р.9 цих Правил.

10.14. Перелік документів, які підтверджують факт настання страхового випадку та розмір збитків залежить від страхового ризику та обставин пригоди і вказується в додатковому Договорі страхування.

10.14.1. Якщо інше не передбачено умовами укладеного Договору страхування обов'язними (необхідними) документами обов'язковими щодо надання Страхувальником є:

- письмова заява про настання випадку, що має ознаки страхового за встановленим Страховиком зразком, який надається за бажанням Страхувальника при укладанні даного Договору;
- копія Договору страхування;
- копію посвідчення водія, який керував ТЗ у момент настання страхового випадку;
- копію ДАІ про ДТП, встановленої форми;
- копію органів МВС, органів пожежної охорони, метеорологічної або сейсмологічної служби, Господарсько-промислової палати встановленої форми відносно характеру та обставин настання страхового випадку.
- копію МВС про викрадення (незаконне заволодіння транспортним засобом), яка містить: прізвище, ім'я, по-батькові власника (особи, яка керувала ТЗ) транспортного засобу, державний номер, номери номерних агрегатів, місце та час викрадення;
- постанову про порушення кримінальної справи – оригінал або належним засвідчена копія;
- письмова заява на виплату страхового відшкодування за встановленим Страховиком зразком;
- лист Вигодонабувача з визначенням одержувача страхового відшкодування (Страхувальник або Вигодонабувач) та підтвердження наявності заборгованості Страхувальника за кредитним договором.

10.14.2 Крім вищезазначених документів Страховик має право вимагати надання наступних документів:

- документи, які засвідчують особу одержувача страхового відшкодування або підтверджують право наслідування особи, яка звернулася за виплатою страхового відшкодування;
- належним чином засвідчені копії правовстановлюючих документів на транспортний засіб, а також належним чином засвідчені копії подорожніх листів, посвідчень про відрядження або інших документів, що підтверджують факт законного використання ТЗ;
- варті – заказ на проведення ремонтних (відновлювальних) робіт, акт прийому-передачі виконаних робіт.
- обвинувальний висновок або постанову про закриття кримінальної справи - оригінал або належним чином засвідчена копія;
- постанову (довідку) про зупинення кримінальної справи – оригінал або належним чином засвідчена копія;
- у разі, якщо автомобіль було викрадено з автостоянки, що знаходиться під охороною, надати договір з автостоянкою на зберігання автотранспорту та довідку про те, що автомобіль до моменту викрадення знаходився на території автостоянки, у разі відсутності договору - надати

чек або квитанцію про оплату послуг автостоянки у якому мають бути зазначені транспортний засіб, якому надавались послуги по зберіганню та дата надання послуг;

10.14.3. Розмір завданих збитків визначається Страховиком за участю Страхувальника на підставі:

- документа, де визначений перелік знищених, пошкоджених або вкрадених складових частин чи об'єкта страхування (предмета страхування) в цілому (дефектної відомості, складеної судовим експертом - автотоварознавцем або акту огляду транспортного засобу, складеного Страховиком за участю Страхувальника (його представника);

- документа, складеного компетентними органами, про обставини, час, місце настання страхового випадку із зазначенням знищеного, пошкодженого або викраденого ТЗ чи його частин;

- документа, що містить розрахунок розміру витрат на відновлення (ремонт) застрахованого транспортного засобу (кошторис, калькуляція СТО, рахунки, висновок автотоварознавчої експертизи, тощо).

10.14.4. Крім переліку, передбаченого пунктами 10.14.1.- 10.14.3. даних Правил, Страховик має право вимагати від Страхувальника, Вигодонабувача та відповідних компетентних органів інші документи, що містять інформацію відносно причин та обставин настання страхового випадку, зокрема:

- належним чином засвідчену копію протоколу огляду місця події;

- належним чином засвідчену копію протоколу огляду й перевірки технічного стану ТЗ;

- належним чином засвідчену копію схеми ДТП;

- належним чином засвідчену копію протоколу медичного огляду для встановлення факту вживання психоактивної речовини та стану сп'яніння;

- належним чином засвідчену копію рішення у справі про адміністративне правопорушення або постанови про порушення (або відмову у порушенні) кримінальної справи, рішення суду, яке набуло чинності – при необхідності, постанова про зупинення досудового слідства, постанова про закриття кримінальної справи – оригінали або належним чином засвідчені копії;

- калькуляцію та оригінали рахунків за ремонт (відновлення) транспортного засобу, платіжні документи (квитанції, чеки, платіжне доручення) оплати щодо сплати ремонту транспортного засобу чи вартості запасних частин, заміненіх впродовж ремонту;

- інші документи, за вимогою Страховика, необхідні для визначення обставин настання страхового випадку та підтвердження розміру збитків.

10.14.5. Страхувальник зобов'язується надати Страховику документи, що підтверджують факт настання страхового випадку, протягом 30 календарних днів після його настання, якщо інший термін не передбачено умовами конкретного Договору страхування.

10.14.6. Страховик має право відстрочити виплату страхового відшкодування у разі звернення до зазначених про надання інформації, відомостей, пов'язаних з страховим випадком в правоохоронні органи, банки, медичні заклади, підприємства, відомства, організації, компетентні органи та інші установи які володіють інформацією про обставини страхового випадку – до отримання офіційних письмових відповідей (але не більше ніж на 90 робочих днів).

11. СТРАХОВІ ПЛАТЕЖІ, СТРАХОВІ ТАРИФИ ЗА ДОГОВОРОМ СТРАХУВАННЯ

11.1. Під страховим платежем (внеском) розуміється плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику згідно з Договором страхування.

Страховий платіж (внесок, премія) встановлюється Страховиком відповідно до тарифів, вказаних на момент укладення Договору страхування.

11.2. Страховий тариф – це ставка страхового платежу (внеску) з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Страхові тарифи обчислюються Страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків.

Конкретний розмір страхового тарифу визначається в Договорі страхування за згодою сторін.

11.3. Розмір страхового платежу розраховується за тарифними ставками, вказаними у Додатку №1 до цих Правил, та коригується належними знижками та надбавками, які залежать від конкретних умов страхування, характеристик Наземного транспортного засобу чи його Додаткового обладнання, умов та особливостей їх експлуатації, стажу водія, місця стоянки, терміну страхування, території страхового покриття, особливостей регіону та кон'юнктури страхового ринку та інших чинників, що визначають величину ризику.

12. ОСОБЛИВІ УМОВИ

12.1. Якщо Страхувальник приховав особу, відповідальну в заподіянні збитків і не повідомив про її наявність Страховику, то він позбавляється права на отримання страхового відшкодування повністю або частково за рішенням Страховика. У разі, якщо відшкодування виплачено Страхувальнику особою відповідальною за завдані збитки, то Страховик має право вимагати повернення сплаченої суми.

12.2. Всі заяви та повідомлення, передбачені умовами Договору страхування повинні подаватися Страхувальником у письмовій формі, а заява про припинення страхування – зобов'язаним листом, якщо інше не передбачено умовами конкретного Договору страхування.

13. НЕДІЙСНІСТЬ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

13.1. Договір страхування вважається недійсним з моменту його укладання у випадках передбачених Цивільним кодексом України.

13.2. Відповідно до Закону України «Про страхування» Договір страхування визнається недійсним і не підлягає виконанню також у разі:

- 1) якщо його укладено після страхового випадку;
- 2) якщо об'єктом Договору страхування є транспортний засіб, який підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили.

13.3. Договір страхування визнається недійсним в судовому порядку. Порядок роз'яснень між Страховиком та Страхувальником в такому разі визначається за рішенням суду.

Договір страхування визначається недійсним у судовому порядку.

14. ПЕРЕХІД ДО СТРАХОВИКА ПРАВ СТРАХУВАЛЬНИКА ЩОДО ОСОБИ, ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ЗА ЗАПОДІЯНІ ЗБИТКИ.

14.1. До Страховика, який виплатив страхове відшкодування за Договором страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке Страхувальник має на особу, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяні збиток.

14.2. Страхувальник зобов'язаний передати Страховику всі необхідні документи для здійснення права вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збиток. У випадку відмови Страхувальника від передачі права вимоги або якщо здійснення останнього виявиться неможливим із вини Страхувальника та/або Вигодонабувача, Страховик має право вимагати від особи, яка отримала страхове відшкодування, повернення нею отриманої суми страхового відшкодування, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

15. ПОДВІЙНЕ СТРАХУВАННЯ

15.1. На підставі п.8.4.3 цих Правил, Страхувальник зобов'язаний письмово інформувати Страховика про всі договори страхування, укладених чи тих, що укладаються щодо застрахованого транспортного засобу з іншими Страховиками. При цьому, він зобов'язаний вказати найменування інших Страховиків, страхові ризики та розміри страхових сум, номери договорів страхування (полісів) та строк дії договору.

15.2. Якщо транспортний засіб застрахований у декількох страховиків та загальна страхова сума перевищує дійсну вартість транспортного засобу, то страхове відшкодування, яке виплачується усіма страховиками, не може перевищувати дійсної вартості транспортного засобу. При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно розміру страхової суми по укладеному ним договору страхування.

16. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

16.1. Порядок вирішення спорів між Страховиком та Страхувальником або Вигодонабувачем визначається у Договорі страхування і відбуваються шляхом переговорів.

16.2. Якщо переговори по спірним питанням не призведуть до обопільної домовленості Сторін, вирішення суперечок здійснюється у порядку, встановленому чинним законодавством України.

17. ІНШІ УМОВИ

17.1. Дані Правила є власністю Акціонерного страхового товариства закритого типу „Дніпроінмед” та не можуть бути використані в страховій діяльності інших страхових компаній без відповідного дозволу АСТЗТ „Дніпроінмед”.

СТРАХОВІ ТАРИФИ

1. При добровільному страхуванні наземного транспорту на умовах цих Правил базові страхові тарифи встановлюються на 1 рік страхування в залежності від ризиків та типу транспортних засобів:

Таблиця 1

Річні базові страхові тарифи

Страховий ризик	Тип транспортного засобу	Базовий річний страховий тариф, %
Дорожньо-транспортна пригода (п. 3.1.1. Правил)	Легковий, мотоцикли, мопеди	3,0
	Вантажно-пасажирський, мікроавтобуси	2,6
	Вантажний, автобуси, причепи	2,1
	Додаткове обладнання	1,0
Пожежа чи вибух, попадання блискавки, коротке замикання в електропроводці (п. 3.1.1. Правил)	Усі	0,5
Стихійні лиха, падіння на транспортний засіб інородних предметів (п. 3.1.1. Правил)	Усі	0,5
Протиправні дії третіх осіб (ПДТО) (п. 3.1.1. Правил)	Легковий, мотоцикли, мопеди	1,5
	Вантажно-пасажирський, мікроавтобуси	1,2
	Вантажний, автобуси, причепи	1,0
	Додаткове обладнання	2,0
Незаконне заволодіння застрахованим транспортним засобом (умова «2») п. 3.1.2. Правил)	Легковий, мотоцикли, мопеди	2,0
	Вантажно-пасажирський, мікроавтобуси	1,2
	Вантажний, автобуси, причепи	1,0
Незаконне заволодіння застрахованим транспортним засобом (умова «1») п. 3.1.2. Правил)	Легковий, мікроавтобуси	1,0

Втрата товарної вартості (п. 3.1.3. Правил)	Усі	0,5
--	-----	-----

2. При укладанні договору страхування на строк до одного року розмір страхового тарифу розраховується виходячи з розміру річного страхового тарифу з урахуванням коефіцієнтів короткостроковості, що наведені у таблиці 2. При цьому неповний місяць дії договору страхування рахується за повний.

Таблиця 2

Коефіцієнт короткостроковості

Строк дії договору страхування (місяців)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Коефіцієнт короткостроковості	0,20	0,30	0,40	0,50	0,60	0,70	0,75	0,80	0,86	0,90	0,95

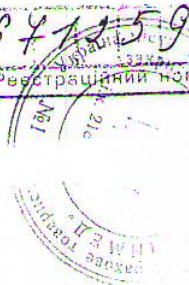
3. Реальний страховий тариф за договором страхування розраховується шляхом множення базового страхового тарифу на коригуючі коефіцієнти. Коригуючі коефіцієнти встановлюються Страховиком в залежності від різноманітних факторів ризику, таких як марка, модель, потужність двигуна транспортного засобу, водійського стажу Страхувальника та інших суттєвих факторів.

Допускається використання інших корегуючих коефіцієнтів, добуток яких (за винятком коефіцієнту короткостроковості) знаходиться в діапазоні 0,2-4,0.

4. Норматив витрат на ведення справ становить 30 %.

Актуарій  Бабко В.Л.

Державна комісія з регулювання ринків
фінансових послуг України
ЗАРЕЄСТРОВАНО
Дар. Декарт сирна сметана
Підпис: *Корень С.О.*
Дата: *28.04.07* Реєстраційний номер: *0641159*



Директор
[Signature]
Н.Я. Білинська

сторінок